

CZWIERTOWAĆ (6) *vb impf*

czwiertować (3), **ćwiertować** (2), czwiertować *a. ćwiertować* (1); czwiertować *RejFig, BielKron*; ćwiertować *RejZwierc*; czwiertować : ćwiertować *SkarŻyw* (1 : 1).

Teksty nie oznaczają e oraz ó; a jasne.

inf czwiertować (1). $\diamond$ *praes 1 sg* czwiertuję (1); -e (1). $\diamond$ *3 pl* ćwiertują (2). $\diamond$ *praet 3 sg m* czwiertował (1). $\diamond$ *impers praet* czwiertowano (1).

Sł stp brak, Cn: czwartuję, Linde XVII w.

1. *Ciąć, krajać, rznąć na części; quadripartiri Cn [co] (1)* : Miedzy łery łmiotankę ná łtoł połtawiono/ W cienką chułtkę że nieznać z wirzchu wwiniono. A Litwin wziawłzy kozik/ pocźnie ią czwiertować/ Ták y s chułtką/ lecz wierz mi/ trudno ią przechować. *RejFig Cc7v.*

2. *Zadawać śmierć, pozbawiać życia, zabijać przez poćwiartowanie, rozsiekanie na części (jeden ze sposobów wykonywania wyroku śmierci); carnificare Calep, Cn; corpus in membra dividere Cn [kogo] (5)* : połłał poń áby go poimano/ ktorego gdy przywiedziono czwiertowano ij/ tákci łwego żywotá dokończyli. *BielKron 303v; Azalż náłze ciála nie łą ná thákie okruczeńłtwá wydáne? iuż niecnotliwe ná łtronę odłóżywłzy/ ktore wiełżą/ ćwiertuią/ w kołá wpletaią/ ná pale biją RejZwierc 151v; ktokolwiek ták czynić y trzymać znim niechciał: ábo go z ziemie wywołal/ ábo mękami frogiemi zábił/ ábo w więzieniu gnoił/ ścinał/ czwiertował/ ná pále wbijał ś. Boże wyznawce SkarŻyw 299; Calep 166b; SkarKaz 386b.*

Formacje pochodne: poczwirtować, śćwiertować.

Cf CZWIERTOWANIE, CZWIERTOWANY